

ด่วนที่สุด

ที่ พณ 0603/ 2962

กระทรวงพาณิชย์

44/100 ถนนนนทบุรี 1

ต.บางกระสอ อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000

๕) สิงหาคม 2549

เรื่อง การทำความตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย มีผลเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจรัฐ ตามมาตรา 224
วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 หรือไม่

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0503/4677 ลงวันที่ 7 สิงหาคม 2549

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือกระทรวงการต่างประเทศ ด่วนที่สุด ที่ กต 0804/658 ลงวันที่ 21 สิงหาคม 2549

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือขอให้กระทรวงพาณิชย์
หารือกับกระทรวงการต่างประเทศและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ เกี่ยวกับข้อร้องเรียนของผู้ช่วยศาสตราจารย์
เกสัชกรหญิง สำลี ใจดี และคณะ กรณีการทำความตกลงการค้าเสรีไทย – ออสเตรเลีย มีผลเปลี่ยนแปลง
เขตอำนาจรัฐ ตามมาตรา 224 วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 หรือไม่
เพื่อรวบรวมแจ้งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีภายในวันที่ 18 สิงหาคม 2549 นั้น

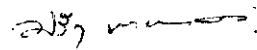
กระทรวงพาณิชย์ได้หารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งได้มีหนังสือสอบถามความเห็น
จากกระทรวงต่างประเทศในประเด็นข้อกฎหมายเพิ่มเติมแล้ว มีความเห็นร่วมกันว่า รัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ได้แบ่งแยกอำนาจอธิปไตยออกเป็นสามส่วน คือ อำนาจอธิปไตย อำนาจ
นิติบัญญัติ อำนาจตุลาการ และมาตรา 224 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจ
ในการทำหนังสือสัญญาสันติภาพ สัญญาสงบศึก และสัญญาอื่นกับนานาประเทศ หรือองค์ระหว่างประเทศ”
ซึ่งทรงใช้พระราชอำนาจนั้นผ่านทางฝ่ายบริหาร ดังนั้น อำนาจในการทำสนธิสัญญาตั้งแต่การเจรจาไปจนถึง
การลงนามและให้สัตยาบันเพื่อผูกพันจึงเป็นของฝ่ายบริหาร ยกเว้นในกรณีการทำสนธิสัญญาตามมาตรา 224
วรรคสองของรัฐธรรมนูญ ฯ ซึ่งบัญญัติว่า “หนังสือสัญญาใดมีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทยหรือเขตอำนาจ
แห่งรัฐ หรือจะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามสัญญา ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา”

โดยที่ การจัดทำความตกลงการค้าเสรีไทย – ออสเตรเลีย เป็นการดำเนินการที่อยู่ภายใต้
กรอบกฎหมายทั้งสิ้น และไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจแห่งรัฐ ไม่มีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทย

รวมทั้งไม่มีการออกพระราชบัญญัติรองรับเพื่อให้เป็นไปตามความตกลงฯ แต่อย่างใด ดังนั้น การที่รัฐบาลทำความตกลงการค้าเสรีไทย – ออสเตรเลีย โดยไม่ขอความเห็นชอบจากรัฐสภา จึงไม่ขัดมาตรา 224 วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญฯ ทั้งนี้ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายปรีชา เล่าพงศ์ชนะ)
รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์/

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

โทร. 02-507-7486

โทรสาร 02-547-5625

ตัวหนังสือ

ที่ กต 0804/653

กระทรวงการต่างประเทศ

ถนนศรีอยุธยา กทม. 10400

21 สิงหาคม 2549

เรื่อง การทำความตกลงเขตการค้าเสรีไทย - ออสเตรเลีย มีผลเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจรัฐ ตามมาตรา 224
วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 หรือไม่

เรียน ปลัดกระทรวงพาณิชย์

อ้างถึง หนังสือกระทรวงพาณิชย์ ตัวหนังสือ ที่ กท 0603/2863 ลงวันที่ 15 สิงหาคม 2549

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอให้กระทรวงการต่างประเทศพิจารณากรณีผู้ช่วยศาสตราจารย์
ภาสกรหญิง คำสี ใจดี และคณะ ได้ยื่นเรื่องร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา กรณีการทำความตกลง
เขตการค้าเสรีไทย - ออสเตรเลีย มีผลเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจแห่งรัฐตามมาตรา 224 วรรคสองของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 หรือไม่ และขอให้แจ้งข้อคิดเห็นในประเด็นกฎหมายและความสอดคล้องของ
ความตกลงเขตการค้าเสรีไทย - ออสเตรเลียกับรัฐธรรมนูญ ฯ และแจ้งให้กระทรวงพาณิชย์ทราบในโอกาสแรก
เพื่อกระทรวงพาณิชย์จะได้รวบรวมข้อคิดเห็นดังกล่าวแจ้งต่อสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีต่อไป
ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการต่างประเทศขอเรียนความเห็นในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. อำนาจในการทำความตกลงเขตการค้าเสรีไทย - ออสเตรเลียของรัฐบาล ตลอดจนการ
ดำเนินการทำความตกลงเขตการค้าเสรีดังกล่าว

มาตรา 224 วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 บัญญัติว่า
"พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการทำหนังสือสัญญาสันติภาพ สัญญาสงบศึก และสัญญาอื่นกับ
นานาประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ" ซึ่งทรงใช้พระราชอำนาจนั้นผ่านคณะรัฐมนตรีซึ่งเป็นฝ่ายบริหาร
ของประเทศ ตามมาตรา 3 ของรัฐธรรมนูญ ฯ ' ดังนั้น อำนาจในการทำสนธิสัญญาทุกเรื่อง ตั้งแต่การเจรจาไป
จนถึงการลงนามและให้สัตยาบันเพื่อยุติกัน จึงเป็นของฝ่ายบริหาร มิใช่ฝ่ายนิติบัญญัติ ยกเว้นในกรณีการทำ

¹ มาตรา 3 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 บัญญัติว่า "อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์
ผู้ทรงเป็นประมุข ทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้"

-2-

สนธิสัญญาตามมาตรา 224 วรรคสองของรัฐธรรมนูญ ฯ ดังนั้น ส่วนราชการเจ้าของเรื่องจึงดำเนินการเจรจา และเสนอเรื่องให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบในการลงนามและให้สัตยาบันความตกลง ฯ โดยไม่ได้ เสนอขอความเห็นชอบจากรัฐสภาก่อน

2. เหตุที่รัฐบาลมิได้ดำเนินการขอความเห็นชอบต่อรัฐสภาในการทำความตกลงเขต การค้าเสรีไทย - ออสเตรเลีย ตามมาตรา 224 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ประกอบ คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ 33/2543 ก่อนทำความตกลงเขตการค้าเสรีไทย - ออสเตรเลีย

2.1 โดยที่มาตรา 224 วรรคสอง บัญญัติว่า "หนังสือสัญญาใดมีบทเปลี่ยนแปลง อาณาเขตไทยหรือเขตอำนาจแห่งรัฐ หรือจะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามสัญญา ต้องได้รับความ เห็นชอบของรัฐสภา" ดังนั้น การทำสนธิสัญญาที่ไม่มีข้อบทใดซึ่งมีผลเปลี่ยนแปลงอาณาเขตหรือ เขตอำนาจแห่งรัฐ หรือไม่ต้องออกหรือแก่พระราชบัญญัติเพื่อให้รัฐบาลสามารถปฏิบัติตามสนธิสัญญาได้ จึงไม่ ต้องขอความเห็นชอบจากรัฐสภาก่อน ทั้งในการเจรจาและลงนามหรือให้สัตยาบันผูกพันตามสนธิสัญญา ฯ

2.2 สำหรับคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ 33/2543 ในกรณีอนุสัญญาว่าด้วยความ หลากหลายทางชีวภาพนั้น กระบวนการต่างประเทศยืนยันความเห็นเกี่ยวกับการตีความมาตรา 224 วรรคสองของรัฐธรรมนูญ ฯ ว่า รัฐบาลไม่ต้องเสนอขอความเห็นชอบจากรัฐสภาก่อน การลงนามหรือให้ สัตยาบันสนธิสัญญา ฯ เพราะไม่มีข้อบทใดที่มีผลเปลี่ยนแปลงอาณาเขต หรือเขตอำนาจแห่งรัฐ และคำพิพากษา คำว่า "เขตอำนาจแห่งรัฐ" นั้น กระบวนการต่างประเทศได้ชี้แจงว่า คำว่า "เขตอำนาจแห่งรัฐ" เป็นคำที่มีความ หมายเฉพาะเป็นพิเศษ ซึ่งปรากฏขึ้นเป็นครั้งแรกในการยกร่างรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2534 ซึ่งหมายถึง เขตหรือ พื้นที่ในทะเล ซึ่งอยู่นอกอาณาเขตหรือดินแดนของราชอาณาจักรไทย โดยเป็นเขตหรือพื้นที่ที่ประเทศไทยมีเพียง สิทธิอธิปไตย และมีเขตอำนาจ (jurisdiction) ในการใช้อำนาจบริหาร นิติบัญญัติ และตุลาการในบางเรื่องและ โดยจำกัด เท่าที่กฎหมายระหว่างประเทศรับรองไว้ ซึ่งกรณีนี้ได้แก่ เขตอำนาจในพื้นที่เขตเศรษฐกิจจำเพาะ 200 ไมล์ทะเลตามอนุสัญญาแห่งสหประชาชาติ ค.ศ. 1982 ว่าด้วยกฎหมายทะเล ซึ่งกำหนดให้รัฐชายฝั่งมี เขตอำนาจในการใช้อำนาจรัฐในเรื่องเกี่ยวกับการสำรวจและแสวงหาผลประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต การสร้างเกาะเทียม การวิจัยทางทะเล และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ในพื้นที่เขตเศรษฐกิจ จำเพาะและเขตไหล่ทวีป ดังนั้น คำว่า หนังสือสัญญาที่มีบท "เปลี่ยนแปลงเขตอำนาจแห่งรัฐ" ตามที่ปรากฏใน บทบัญญัติของมาตรา 224 ของรัฐธรรมนูญ ฯ จึงหมายถึง สนธิสัญญาที่มีการเปลี่ยนแปลงขอบเขตของพื้นที่ ของเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือเขตไหล่ทวีป ซึ่งไทยมีเขตอำนาจแห่งรัฐตามกฎหมายระหว่างประเทศ เช่น การทำ ความตกลงแบ่งเขตทางทะเลกับเวียดนาม และการทำความตกลง JDA กับมาเลเซีย ซึ่งมีข้อบทที่เปลี่ยนแปลง ขอบเขตพื้นที่เขตเศรษฐกิจจำเพาะและเขตไหล่ทวีปที่ประเทศไทยเคยประกาศหรือกำหนดไว้ ดังนั้น รัฐบาลจึงได้ เสนอขอให้รัฐสภาให้ความเห็นชอบและได้มีการออกพระราชบัญญัติรองรับเพื่อให้การเป็นไปตามสนธิสัญญา ด้วย

-3-

ดังนั้น คำว่า "เขตอำนาจแห่งรัฐ" จึงแตกต่างจากคำว่า "อำนาจอธิปไตย" ของรัฐ ซึ่งหมายถึง อำนาจอธิปไตยทั้งนิติบัญญัติ บริหาร และตุลาการ ซึ่งรัฐสามารถใช้ได้อย่างเต็มที่ และในทุกเรื่องในดินแดนของตน ซึ่งรวมถึงทะเลอาณาเขตด้วย ดังนั้น หากจะตีความว่าการที่รัฐบาลไปทำสนธิสัญญาแล้วทำให้ประเทศไทยต้องแก้กฎหมาย หรือดำเนินการ หรืองดเว้นการดำเนินการใด ๆ ว่ามีผลกระทบต่ออำนาจอธิปไตย และมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจแห่งรัฐ จะทำให้ฝ่ายบริหารจะต้องขอความเห็นชอบจากรัฐสภาในการทำสนธิสัญญาทุกฉบับ ซึ่งเป็นการตีความมาตรา 224 เกินขอบเขตทั้งตัวอักษรและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ และทำให้มาตรา 224 ไม่มีความหมายใด เพราะตามหลักกฎหมายสนธิสัญญา การที่รัฐบาลได้ดำเนินการเจรจาจัดทำสนธิสัญญากับรัฐบาลต่างประเทศ เพื่อดำเนินการหรืองดเว้นกระทำการใดซึ่งเป็นสิทธิและอำนาจของรัฐ เป็นไปโดยความยินยอมของรัฐเอง จึงไม่ถือเป็นการละเมิดอธิปไตยแต่อย่างใด แต่เป็นการละอำนาจอ้างอ้างของฝ่ายบริหารให้แก่อีกฝ่ายหนึ่งเพื่อให้เกิดความร่วมมือและผลประโยชน์ที่ตนต้องการจากอีกฝ่ายหนึ่ง

สำหรับความเห็นของที่ประชุมใหญ่คณะกรรมการร่างกฎหมายกฤษฎีกาที่ว่า "ถ้าเขตอำนาจรัฐ หมายความว่าเฉพาะแต่พื้นที่ที่ไทยมีอำนาจอธิปไตยไม่เต็มที่ เช่น เขตเศรษฐกิจจำเพาะ แล้วสัญญาที่เปลี่ยนแปลงเขตดังกล่าว ซึ่งกระทบถึงอำนาจอธิปไตยบางส่วนในเขตนั้น (เช่น สิทธิประมง) จะต้องขอความเห็นชอบจากรัฐสภา แต่สัญญาที่เปลี่ยนแปลงเขตอำนาจรัฐบางส่วนตลอดทั้งทั้งราชอาณาจักร (เช่น อำนาจอธิปไตยที่กำหนดการอนุญาตให้คนเข้าถึงทรัพยากรพันธุกรรม กลับไม่ต้องขอความเห็นชอบจากรัฐสภา) ก็จะเกิดผลประหลาด ซึ่งผลทางหลักกฎหมายไม่ควรเป็นเช่นนั้น" กระทรวงการต่างประเทศมีความเห็นว่า การตีความเช่นนั้นสอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา 224 ว่าตลอด ในส่วนที่ว่า สนธิสัญญาซึ่งมีบทเปลี่ยนแปลงเขตแดน เขตอำนาจแห่งรัฐ หรือต้องมีการออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามสัญญา จะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาก่อน เพราะการทำสนธิสัญญานั้นมีผลกระทบต่ออำนาจอธิปไตยทางนิติบัญญัติ ดังนั้น ในการที่จะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ จึงต้องพิจารณาว่ารัฐจะต้องมีการแก้ไขหรือออกพระราชบัญญัติใหม่ เพื่อให้รัฐสามารถปฏิบัติตามบทบัญญัติของสนธิสัญญาได้หรือไม่ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติตามพันธกรณีของอนุสัญญา ได้ตรวจสอบพระราชบัญญัติที่หน่วยงานของตนรักษาการอยู่โดยละเอียดถี่ถ้วนแล้ว เห็นว่าพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องให้อำนาจอธิปไตยในการปฏิบัติตามพันธกรณีต่าง ๆ ได้โดยครบถ้วน จึงไม่ต้องมีการออกหรือแก้ไขพระราชบัญญัติใหม่แต่อย่างใด ซึ่งก็เท่ากับมิได้มีการเปลี่ยนแปลงอำนาจอธิปไตยทางนิติบัญญัติ จึงไม่ต้องเสนออนุสัญญา ฯ ให้รัฐสภาให้ความเห็นชอบก่อนที่จะดำเนินการให้สัตยาบันเพื่อให้มีผลผูกพันกับประเทศไทย

แม้ศาลรัฐธรรมนูญจะวินิจฉัยในกรณีดังกล่าวว่า อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพเป็นหนังสือสัญญาที่มีบท "เปลี่ยนแปลงเขตอำนาจแห่งรัฐ" และต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เนื่องจากเชื้ออำนาจให้รัฐภาคีอื่นได้เข้าถึงและใช้ประโยชน์ทรัพยากรพันธุกรรมของตนได้

-4-

แต่ในคำวินิจฉัย ก็มีได้มีการตีความหรืออธิบายคำว่า "เขตอำนาจแห่งรัฐ" แต่อย่างใด² จึงมีความไม่ชัดเจนว่า เหตุผลที่ต้องขอความเห็นชอบจากรัฐสภาคือการต้องออกกฎหมายเพื่อให้การเป็นไปตามสัญญา หรือเพราะ ข้อบทของอนุสัญญา³ มีผลเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจแห่งรัฐ⁴ นอกจากนี้ คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าว เป็นการวินิจฉัยเฉพาะกรณีอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพเท่านั้น จึงไม่ผูกพันศาล⁵ ว่าจะต้อง วินิจฉัยเช่นเดียวกันในคดีอื่น

3. ข้อบทในความตกลงเขตการค้าเสรีไทย - ออสเตรเลีย ที่ผู้ร้องกล่าวอ้าง ทั้ง 4 ประเด็น⁶ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจแห่งรัฐหรือไม่ อย่างไร

3.1 สำหรับข้อบทในความตกลงเขตการค้าเสรีไทย - ออสเตรเลีย ที่ผู้ร้องกล่าวอ้าง ทั้ง 4 ประเด็น ว่ามีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจรัฐ นั้น กระทรวงการต่างประเทศขอเรียนยืนยันยืนยันความเห็น ตามข้อ 2 ข้างต้นว่า ข้อบทดังกล่าวมิได้มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงเขตหรือพื้นที่ในทะเลที่ได้กล่าวถึงในข้อ 2 ข้างต้น จึงไม่ถือว่าเป็นข้อบทที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจแห่งรัฐ ตามความหมายของมาตรา 224 วรรคสอง

² ศาลรัฐธรรมนูญได้กล่าวถึงประเด็นดังกล่าวในคำวินิจฉัยที่ 83/2543 หน้า 14 ดังนี้

"ประเด็นตามคำร้องที่ขอให้วินิจฉัยว่า "บทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทยหรือเขตอำนาจแห่งรัฐ" ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 224 วรรคสอง มีความหมายว่าอย่างไร นั้น พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นการขอให้แปลความหมายของบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีลักษณะเป็นการหาธิ ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่วินิจฉัย"

³ ศาลรัฐธรรมนูญได้กล่าวถึงประเด็นดังกล่าวในคำวินิจฉัยที่ 83/2543 หน้า 17 ดังนี้

"การเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาฯ จะมีผลกระทบต่อการใช้ประโยชน์และการแบ่งปันผลประโยชน์ที่ได้จากการใช้ทรัพยากร พันธุกรรมระหว่างประเทศไทยกับรัฐภาคีอื่น เป็นการให้สิทธิและการถูกจำกัดสิทธิไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งจะต้องมีการออกกฎหมาย หรือปรับปรุงกฎหมายภายในที่ไว้บังคับอยู่ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ หลักการ และขอบเขตของอนุสัญญาฯ เห็นได้ว่าเป็น การเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจแห่งรัฐในการใช้ทรัพยากรพันธุกรรม และเป็นหนังสือสัญญาที่มีบทเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจแห่งรัฐ ซึ่งจะต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา"

⁴ 1. การกำหนดให้ประเทศไทยต้องปรับลดอัตราภาษีศุลกากร และเพิ่มปริมาณโควต้าสินค้านำเข้าตามอัตราและระยะเวลาที่กำหนดไว้ในความตกลงการค้าเสรีไทย - ออสเตรเลีย โดยรัฐบาลไม่สามารถกำหนดได้ว่าเป็นอิสระ (ข้อ 203 และ 204)

2. การกำหนดให้ประเทศไทยต้องเปิดเสรีด้านการบริการ ด้านการลงทุน ในสาขาต่าง ๆ ในแนวทางที่เปิดเสรีมากขึ้น เป็นผลให้รัฐบาลไม่สามารถกำหนดนโยบายในลักษณะการจำกัดการเปิดเสรีได้อีกต่อไป (ข้อ 803)

3. การกำหนดให้ใช้กระบวนการอนุญาโตตุลาการแทนระบบศาล ในกรณีที่มีปัญหาข้อพิพาทระหว่างนักลงทุนจาก ออสเตรเลียกับรัฐบาลไทย (ข้อ 917)

4. การกำหนดให้ประเทศไทยต้องปฏิบัติตามข้อตกลงออสเตรเลียไม่ด้อยไปกว่านักลงทุนไทย หากเป็นการลงทุนที่อยู่ใน นอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในภาคผนวกที่ 8 (ข้อ 804)

-5-

3.2 นอกจากนี้ ในการจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรีไทย - ออสเตรเลีย กระทรวงต่าง ๆ ที่เป็นผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติตามความตกลงเขตการค้าเสรีไทย - ออสเตรเลียได้ตรวจสอบกฎหมายที่ตนเป็นผู้รักษาการอยู่แล้วเห็นว่า มีกฎหมายรองรับที่ฝ่ายนิติบัญญัติให้อำนาจฝ่ายบริหารปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้ความตกลงดังกล่าวได้อย่างครบถ้วนอยู่แล้ว รวมทั้งกรณีเรื่อง 4 ประเด็นดังกล่าวด้วย อาทิ พระราชกำหนดว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. 2530 พระราชบัญญัติการส่งออกปศุสัตว์และการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 พระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 และพระราชบัญญัติว่าด้วยการอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องมีการออกหรือแก้ไขพระราชบัญญัติใหม่แต่อย่างใด ซึ่งเท่ากับมิได้มีการเปลี่ยนแปลงอำนาจอธิปไตยทางนิติบัญญัติ จึงไม่ต้องเสนอความตกลง ฯ ให้รัฐสภาให้ความเห็นชอบตามมาตรา 224 วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

กฤต ไกรจิตติ

(นายกฤต ไกรจิตติ)

อธิบดีกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย
ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงการต่างประเทศ

กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย

กองพัฒนางานกฎหมายระหว่างประเทศ

โทร 0 2643 5000 ต่อ 1132

โทรสาร 0 2643 5041